

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 382/25
4.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Олге Арсовић, председника већа, Јасне Лозук и Зорице Банковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Тешмановић, адвокат из Београда, Славка Миљковића број 74, против тужених Novinsko-izdavačko društvo, kompanija Novosti a.d. Beograd (Stari grad), са седиштем у Београду, Трг Николе Пашића број 7 и Андријане Нешић из Београда, Трг Николе Пашића број 7, чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из Београда, Македонска број 44, ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 175/24 од 3.4.2025. године, у седници већа одржаној дана 4.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 175/24 од 03.04.2025. године у ставовима првом, другом, четвртном и петом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке је утврђено да је тужена Андријана Нешић из Београда, објављивањем неистинитих и увредљивих информација у тексту под насловом: “... ПЛИВАЈУ У ПАРАМА”: ... први на листи богаташа, има ... (ВИДЕО)”, од дана ... године, на интернет порталу “Новости.рс”, повредила право на достојанство личности и право на част и углед тужиоца АА из ... Ставом другим изреке су обавезани тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа и повреде права личности, објављивањем неистинитих, непотпуних и увредљивих информација, солидарно исплате износ од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.04.2025. године до коначне исплате, у року од 15 дана. Ставом трећим изреке је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе тужене да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа и повреде права личности солидарно исплате износ од још 240.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.04.2025. године до коначне исплате. Ставом

четвртим изреке је обавезана тужена Андријана Нешић из Београда, да увод и изреку ове пресуде објави о свом трошку, без икаквог коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном интернет издању интернет портала “Новости.рс” (www.novosti.rs), од дана правноснажности пресуде. Ставом петим изреке су обавезани тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 58.100,00 динара, у року од 15 дана.

Против наведене пресуде тужени су благовремено изјавили жалбу, побијајући пресуду у ставовима првом, другом, четвртом и петом изреке из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у ожалбеном делу у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11 са каснијим изменама и допунама), апелациони суд је нашао да жалба тужених није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Према утврђеном чињеничном стању, на интернет порталу “Новости.рс”, уз фотографију тужиоца је објављен текст под насловом: “... ПЛИВАЈУ У ПАРАМА”: ... први на листи богаташа, има ... (ВИДЕО)”. У тексту се наводи: “АА, ..., занат ... уз помоћ ... Из буџета ... извукли ...”.

Државна ревизорска институција поднела је против тужиоца Прекршајном суду у ... захтев за покретање прекршајног поступка 12.12.2016. године, који је на основу истог донео пресуду Пр број 223/16 од 21.10.2016. године, којом је тужилац оглашен одговорним што је у буџетској 2014. години у периоду од 03.01. до 15.12.2014. године у службеним просторијама Општине ... одобрио обрачун исплате плата, додатака, накнада и социјалних доприноса на терет послодавца за изабрана лица у Општини ..., применом увећаних коефицијената изнад износа утврђених Законом о платама у државним органима и јавним службама и то: за председника општине, заменика председника општине, председника скупштине општине, заменика председника скупштине општине, члана општинског већа на сталном раду у укупном износу од 2.444.000,00 динара већим од износа дозвољеним прописима, на који начин је поступио супротно одредби члана 56 став 4 Закона о буџетском систему у вези члана 9 Закона о платама у државним органима и јавним службама, чиме је учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему; што је у буџетској 2014. години у периоду од 30.01.2014. до 18.09.2014. године, у службеним просторијама Општине ... закључењем уговора број 40-72/2014-02 од 30.01.2014. године, односно доношењем више решења преузео обавезе и одобрио пренос средстава удружењима грађанима без јавног конкурса, за доделу средстава у укупном износу од 1.509.500,00 динара и то

730.000,00 динара Удружењу виноградара, винара и воћара, 289.500,00 динара, Удружењу пољопривредних произвођача малина ... 250.000,00 динара, Удружењу привредника ..., 100.000,00 динара, ..., 100.000,00 динара Земљорадничкој задрузи ..., 40.000,00 динара, Удружењу "... " ... па на тај начин поступио супротно члану 56 став 4 Закона о буџетском систему у вези члана 38 Закона о удружењима, чиме је учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Што је у буџетској 2014. години у периоду од 09.01. до 06.05.2014. године у службеним просторијама Општине ..., одобрено пренос средстава ..., пре објављеног јавног позива, и доношења решења о финасирању програма којима се остварују потребе и интереси грађана у области спорта у Општини ... у укупном износу од 7.025.000,00 динара на који начин је поступио супротно члану 56 став 4 Закона о буџетском систему у вези члана 138 Закона о спорту и члана 4 Правилника о одобравању и финасирању програма којима се остварују потребе и интереси грађана у области спорта у Општини ... и учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему, што је у буџетској 2014. години у периоду од 07.02. до 07.11.2014. године преузео обавезе закључењем уговора од 12.02.2014. године без спроведеног поступка јавне набавке у укупном износу од 2.000.000,00 динара за услуге осигурања усева плодова и садрног материјала од ризика од града и одобрио плаћање добављачу Компанији "Дунав осигурање" а.д. Београд, у укупном износу од 1.275.000,00 динара без спроведеног поступка јавне набавке на који начин је поступио супротно члану 56 став 4 Закона о буџетском систему у вези члана 39 Закона о јавним набавкама, чиме је учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Што је у буџетској 2014. години у службеним просторијама Општине ... одобрио плаћања за услуге дневног боравка деце са сметњама у развоју Удружењу за помоћ ментално недовољно развијених особа из ... у укупном износу од 3.136.000,00 динара без закљученог уговора и поступка јавне набавке на који начин је поступио супротно одредби члана 36 став 4 Закона о буџетском систему, у вези члана 39 Закона о јавним набавкама и учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Што је у буџетској 2014. години закључио уговоре за услуге сузбијање комараца у вредности од 708.000,00 динара са добављачем Ветеринарски сепцијалистички Институт ..., без спроведеног поступка јавне набавке, и поступио супротно одредби члана 57 Закона о буџетском систему, у вези члана 39 Закона о јавним набавкама и учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Што је у буџетској 2014. години, закључио уговоре за услуге вештачког осемењавања крава са групом понуђача Ветеринарска станица ... уговорене вредности од 3.000.000,00 динара по спроведеном поступку јавне набавке за које у моменту покретања нису била обезбеђена средства у недостајећем износу од 3.000.000,00 динара, па је поступио супротно одредби члана 57 Закона о буџетском систему, у вези члана 12 Закона о јавним набавкама, чиме је такође учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Што је у буџетској 2014. години, одобрио плаћање главнице и камате у укупном износу од 9.216.000,00 динара по уговору о кредиту од 26.09.2008. године са банком "Intesa" а.д. Београд, при чему је уговор закључен без одлуке о задуживању Скупштине општине ..., која би била донета по претходно прибављеном мишљењу Министарства за финасије, па је поступио супротно 56 Закона о буџетском систему, у вези члана 33 Закона о јавним дугу, чиме је учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Што је у буџетској 2014. години, одобрио плаћање камате у укупном износу од 3.304.000,00 динара по уговорима о зајму који је закључен са Дирекцијом за робне резерве, при

чему су наведени уговори закључен без одлуке о задуживању Скупштине општине ..., која би била донета по претходно прибављеном мишљењу Министарства за финансије, на који начин је поступио супротно одредби члана 56 став 4 Закона о буџетском систему, у вези члана 33 Закона о јавним дугу и учинио прекршај из члана 103 став 1 тачка 4 Закона о буџетском систему. Наведени суд је тужиоца сходно члану 45 стаљв 2 тачка 2 Закона о прекршајима, осудио на јединствену новчану казну у износу од 90.000,00 динара.

Анализирајући садржину спорног текста, као и страначки исказ тужиоца, који је прихватио као јасан и уверљив, првостепени суд је закључио да су у спорном тексту објављене неистините информације као и да текст садржи неадекватне, непримерене наводе, како у наслову текста тако и у самом тексту, да је реч о недопуштеним информацијама којима се повређује достојанство тужиоца, те је текст подобан да повреди тужиочеву част и углед. Информације су изнете као тврдње, на сензационалистички начин, са намером да се привуче пажња публике а тужилац као политичар дискредитује, а не да се јавност информише о питањима о којима има интерес да буде обавештена. Према налажењу првостепеног суда, истинитост објављених чињеничних тврдњи тужени нису доказали достављањем пресуде којом је тужилац оглашен одговорним за прекршај и осуђен на новчану казну, будући да се спорни чланак не бави тематиком прекршајне одговорности тужиоца, нити се приликом изношења оваквих озбиљних оптужби на рачун тужиоца, новинари туженог позвао на пресуду Прекршајног суда у ..., већ супротно, у тексту се неутемељено импутира како је тужилац уз помоћ свог таста "ојадио" ... и изнета је информација да је из буџета града извукао 24,16 милиона динара, која је пренета као апсолутно тачна и проверена, док супротно томе из доказа који су приложени током поступка овако нешто не произлази, због чега су тврдње изнете у тексту паушалне и непроверене, те је применом члана 5, 9, 84, 112, 113, 123, 124, 125 и 126 Закона о јавном информисању и медијима, ("Службени гласник РС" број 92/23), и члана 200 Закона о облигационим односима, одлучио као у ставу првом и другом изреке.

Применом одредбе члана 131 став 1 цитираног закона, првостепени суд је ставом четвртим изреке, обавезао тужену да без коментара и одлагања о свом трошку објави увод и изреку пресуде.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и законита, а разлоге и закључак првостепеног суда прихвата и овај суд као другостепени.

Супротно наводима жалбе тужених, правилно је првостепени суд закључио да је тужилац претрпео нематеријалну штету објављивањем спорног текста на интернет порталу чији је издавач тужени првог реда, а одговорни уредник тужена другог реда. Објављеним информацијама су повређени част и углед тужиоца, а право на поштовање људске части, заслуженог и стеченог угледа се мора заштитити од стварања погрешне представе о лицу која нарушава његово добро име. Из садржине спорног текста, произлази да је тужилац представљен у негативном светлу, да код просечног читаоца наводи из текста не могу да не изазову крајње негативну оцену онога на кога се информације односе, да је тужилац представљен као особа склона противзаконитом поступању ради стицања имовинске користи, што је имало за последицу да је трпео

душевне болове услед повреде части и угледа.

Из наведених разлога су неосновани и без утицаја на другачију одлуку суда жалбени наводи којима се указује да је првостепени суд донео неправилну и незакониту одлуку када је тужиоцу досудио накнаду нематеријалне штете због објављивања спорног текста.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд закључио да у конкретном случају тужени нису поступали са дужном новинарском пажњом, да иако је тужилац јавна личност, односно политичар и у том погледу дужан да трпи критике свог јавног иступања и деловање на политичком плану, објављене информације превазилазе меру критике коју је дужан да трпи, с обзиром на то да тужилац није дужан да трпи безразложне нападе на сопствену личност, нити се оваквим информацијама доприноси јавној расправи у демократском друштву. Правилан је и закључак првостепеног суда да је интерес јавности да буде упозната са питањима из домена вршења кривичних дела, али да може бити задовољен искључиво изношењем истинитих и потпуних информација, а да тужени истинитост објављених чињеничних тврдњи нису доказали достављањем пресуде којом је тужилац оглашен одговорним за прекршај и осуђен на новчану казну, јер се спорни чланак не бави тематиком његове прекршајне одговорности, нити се при изношењу озбиљних оптужби у тексту уопште помиње пресуда прекршајног суда, већ неутемељено импутира да је тужилац злоупотребио државна средства, па су објављене информације такве да превазилазе меру критике коју је тужилац дужан да трпи.

Правилно је првостепени суд одмерио висину накнаде нематеријалне штете применом одредбе члана 200 Закона о облигационим односима и члана 232 Закона о парничном поступку, досуђујући тужиоцу због претрпљених душевних болова услед повреде права на част и углед и повреде права личности износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом у смислу члана 277 Закона о облигационим односима, почев од дана пресуђења до исплате. Првостепени суд је приликом одмеравања висине накнаде имао у виду све околности конкретног случаја, које су релевантне за одмеравање правичне новчане накнаде и то садржину информација, интензитет напада на повређено добро и последице које су услед тога настале, те да се досуђеном накнадом не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом.

Приликом одлучивања Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе и закључио да су без утицаја на правилност и законитост првостепене пресуде, како у односу на утврђено чињенично стање, тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Како првостепена пресуда у ожалбеном делу није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити оним повредама на које се посебно указује жалбом, те како је заснована на потпуно и правилном утврђеном чињеничном стању и донета на основу правилне примене материјалног права, то је иста применом одредбе члана 390 ЗПП, потврђена и донета одлука као у ставу првом изреке пресуде.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу петом изреке ожалбене пресуде, применом члана 401 тачка 2 ЗПП, која је супротно наводима жалбе тужених донета правилном применом члана 153 и 154 ЗПП, с обзиром на предмет спора-накнаду нематеријалне штете и тужиочев успех у спору, те правилном применом Таксене тарифе и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Када је реч о поступцима ради накнаде нематеријалне штете, долази до одступања од примене члана 153 став 2 ЗПП, с обзиром да тужилац у споровима за накнаду нематеријалне штете не може да зна у ком износу ће накнада бити досуђена, јер је суд одмерава у моменту пресуђења, имајући у виду све околности случаја и доводећи их у везу са критеријумима прописаним чланом 200 Закона о облигационим односима, по слободној оцени сагласно члану 232 ЗПП. Из наведеног прилази да странци која макар делимично успе у оваквој врсти поступка припада у целости износ накнаде трошкове поступка који се одмерава према висини тужбеног захтева са којим је странка успела у парници, а што је првостепени суд правилно одмерио, па су неосновани наводи у жалби тужених да трошкове спора треба одмерити према процентуалном успеху тужиоца у односу на постављени тужбени захтев.

Како тужени нису успели у жалбеном поступку, не припада им право на накнаду трошкова другостепеног поступка, сходно члану 153 став 1 ЗПП, па је њихов захтев одбијен применом члана 165 став 1 ЗПП и донета одлука као у ставу другом изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Олга Арсовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић